

over den Redegørelse, som det ærede Medlem Hr. Rode havde faaet Lejlighed til at give om de Forhandlinger, som har været ført i Indenrigsministeriet om Financiering af Boligbyggeriet. Det maa være en Glæde, som er knyttet til det ærede Medlem Hr. Rodes Person, ikke til selve Redegørelsens Indhold, thi de Bemærkninger, jeg derom fremsatte, og de Ord, det ærede Medlem Hr. Rode knyttede dertil, dækker ganske hinanden, baade hvad selve den oprindelige Forudsætning for de førte Forhandlinger angaar, og ogsaa hvad angaar Partiernes Stilling til det Resultat, der forelaa, da et enkelt Parti ikke kunde tiltræde det Grundlag, hvorpaa det hele skulde hvile. Det ærede Medlem Fru Elna Munch siger, at Ministeren havde jo Flertal for Planen, saa han kunde have gennemført den. Det ærede Medlem kommer nu til at overlade dem, der har deltaget i Forhandlingerne, en bedre Viden om dette Forhold end den, det ærede Medlem besidder. Thi de Forudsætninger, under hvilke man gik til at føre hele den Række Forhandlinger, var nemlig, at samtlige Partier kunde enes, og de var bristet og bortfaldet, da et enkelt Parti meldte sig fra; dette erkendtes af Repræsentanterne for samtlige repræsenterede Partier i det samme Møde, i hvilket det viste sig, at Forudsætningerne saaledes var bristet. Det ærede Medlem siger dernæst, at det ærede Medlems Parti maa gaa imod alt, hvad der vil forringe Huslejelovgivningen. Ja, det forstaar jeg meget vel. Men det ærede Medlem forstaar ved Huslejelovgivning det at beholde hele Kredsen af Ejendomme, som er taget i Brug før April 1916, og de deri boende Lejere som en fuldstændig stivnet, ubevægelig Masse. Det er Opretholdelse af Huslejelovgivning efter det ærede Medlems Opfattelse. Men det maa ikke glemmes, at dette Problem er et mangesidigt Problem. Hele Nybyggeriet, som det ærede Medlem jo ogsaa saa levende interesserer sig for, er virkelig en meget væsentlig og betydningsfuld Side af hele dette Spørgsmaal, og hvis dette Byggeri fremmes gennem Lempelser, som er mulige sammen med virkelig Hensyntagen til den hele Stilling for Øjeblikket, synes det mig, at man maa afveje Fordele og Ulemper ved at løse Baandene, og det er det, som man fra Ministeriets Side har gjort, og det, som har fundet sit Udtryk i det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem kan nok saa tidt sige i Tilslutning til sin Partifælle Hr. Niels Petersen, at § 1 f. er skæbnesvanger. Jeg vil paastaa, som jeg har gjort det en Gang i Dag, at det er at se Spøgelser ved højlys Dag; thi jeg

gad visdst, om det vil blive synderlig almindeligt, at en Ejer vil søge at komme af med en Lejer, som i øvrigt er en rolig Lejer, der passer til Ejendommens Forhold, naar Ejeren samtidig skal paatage sig den Forpligtelse ikke at øge Huslejen i to Aar, en Forpligtelse, som ikke blot skal gælde for vedkommende Ejer selv, men ogsaa for efterfølgende Ejere indenfor dette Tidsrum, hvorved man vanskeliggør en muligt ønskelig Omsætning af den paagældende Ejendom, og naar Ejeren endvidere ikke selv kan bestemme, hvem den vedkommende Lejers Efterfølger skal blive, men Bestemmelse herom skal træffes af Huslejenævnet i Forhandling med vedkommende Ejer, og naar der endvidere skal gives en i Kommunen hjemmehørende Person Fortrinsret, og Ejeren ikke kan frigøre sig for en Lejer af Hensyn til hans Familiemedlemmers Tal, idet han skal samtykke i at modtage en lige saa stor Familie, hvis Nævnet ønsker det. Jeg tror virkelig, at der her er en Række Kauteler overfor en ubillig og urimelig Anvendelse af denne Bestemmelse, som vil virke fuldkommen paalideligt. Jeg nærer ikke Spor af Tvivl om, at ærede Medlemmer, som udtaler sig imod denne Bestemmelse, vil faa at se, at gennemføres den, som jeg haaber, vil det ikke føre ud i det Virvar, det Kaos, som ærede Medlemmer ser for sig. Der staar udtrykkelig, at der skal gives en i Kommunen hjemmehørende Person Fortrinsret, og altsaa vil Regelen dog blive den, at den indflyttende Familie efterlader en ledig Lejlighed, som vil blive til Disposition for en Familie, der er lejligheds-søgende, saaledes at Følgen af denne Bestemmelse ikke vil blive Forøgelse af Bolignøden.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, at jeg ser ensidigt paa Sagen ud fra Grundejernes Standpunkt. Jeg synes, at Grundejermøderne ud over Landet tyder ikke paa, at her er Tale om Ensidighed, i hvert Fald ikke en Ensidighed til Fordel for Grundejerne. Men jeg synes, at naar i samme Aandedræt det ærede Medlem Hr. Niels Petersen siger, at han ikke kan tiltræde, at Lejerne skal betale Ejendoms-skatte, at disse med andre Ord ikke skal være overvæltelige paa de Beboere, der findes i den vedkommende Ejendom, tyder det paa en afgjort Ensidighed i Lejernes Favør. Jeg har netop advaret imod disse Betragtninger, som ikke gør det muligt at se paa Sagen ud fra et mere alment Synspunkt, men som stiller vedkommende i de Lejre, som nu desværre paa Grund af Krigstidens Lovgivning har faaet den Tro, at